

Na osnovu člana 185 stav 1 Zakona o lokalnoj samoupravi („Službeni list, CG“, broj 2/18), Vlada Crne Gore, na sjednici od 30. maja 2019. godine, donijela je

**ODLUKU
O UPOZORENJU SKUPŠTINI OPŠTINE KOTOR**

1. Upozorava se Skupština opštine Kotor da, u roku od 20 dana, održi sjednicu Skupštine opštine Kotor radi ostvarivanja svojih funkcija, odnosno izvršavanja zakonom utvrđenih obaveza.

2. Rok iz tačke 1 ove odluke računa se od dana objavljivanja ove odluke u „Službenom listu Crne Gore“

Ova odluka objaviće se u „Službenom listu Crne Gore“.

Broj: 07-2182

Podgorica, 30. maja 2019. godine

Vlada Crne Gore
Predsjednik,
Duško Marković, s.r.

Na osnovu člana 13 stav 4 Zakona o gimnaziji („Službeni list RCG“, br. 64/02 i 49/07 i „Službeni list CG“ , br. 45/10, 39/13 i 47/17) i člana 20 stav 3 Zakona o stručnom obrazovanju („Službeni list RCG“, br. 64/02 i 49/07 i „Službeni list CG“, br. 45/10, 39/13 i 47/17), Ministarstvo prosvjete donijelo je

R J E Š E N J E
O UTVRĐIVANJU MINIMALNOG BROJA BODOVA POTREBNIH ZA UPIS U
GIMNAZIJU I ČETVOROGODIŠNJU STRUČNU ŠKOLU ZA ŠKOLSKU 2019/20.
GODINU

1. Utvrđuje se minimalni broj bodova potrebnih za upis u gimnaziju, odnosno četvorogodišnju stručnu školu koji učenik ostvari primjenom kriterijuma iz člana 13 stav 2 Zakona o gimnaziji, odnosno člana 20 stav 1 Zakona o stručnom obrazovanju, za školsku 2019/20. godinu (upisne rokove), i to za:

- opštu gimnaziju i odjeljenje specijalističke gimnazije60 bodova;

- četvorogodišnju stručnu školu.....48 bodova.

2. Ovo rješenje stupa na snagu danom donošenja, a objaviće se u „Službenom listu Crne Gore“.

Broj: 620-343/2019-1

U Podgorici, 15. maja 2019. godine

Ministar,
dr **Damir Šehović**, s.r.

Odluka Ustavnog suda Crne Gore kojom se ukida Odluka, broj 442/2, koju je donio Upravni odbor Javnog preduzeća "Komunalno" Kolašin, na sjednici održanoj 10. avgusta 2011. godine i prestaje da važi danom objavljivanja ove odluke

Ustavni sud Crne Gore u sastavu: predsjednik Dragoljub Drašković i sudije - Milorad Gogić, Miodrag Iličković, Desanka Lopičić, Mevlida Muratović, Hamdija Šarkinović i Budimir Šćepanović, na osnovu odredaba člana 149. stav 1. tačka 2. Ustava Crne Gore i člana 48. tačka 2. Zakona o Ustavnom sudu Crne Gore ("Službeni list Crne Gore", broj 11/15.), na sjednici od 28. februara 2019. godine, donio je

ODLUKU

I UKIDA SE Odluka, broj 442/2, koju je donio Upravni odbor Javnog preduzeća "Komunalno" Kolašin, na sjednici održanoj 10. avgusta 2011. godine i prestaje da važi danom objavljivanja ove odluke.

II Ova odluka objaviće se u "Službenom listu Crne Gore" i na način na koji je objavljena Odluka.

O b r a z l o ž e n j e

11. Rješenjem Ustavnog suda U-II br. 11/17, od 30. oktobra 2018. godine, po inicijativi M.B., izvršne direktorice D.O.O. „Lancer“, sa sjedištem u Kolašinu, pokrenut je postupak za ocjenu ustavnosti i zakonitosti Odluke, označene u izreci.

2. U odgovoru na Rješenje o pokretanju postupka D.O.O. „Komunalno“ Kolašin navedeno je: da je osporenu odluku donio Upravni odbor Javnog preduzeća „Komunalno“ Kolašin, saglasno odredbama 45. stav 1. tačka 12. Statuta, u okvirima i po sadržaju koji mu je odredio zakon koji je bio na snazi u vrijeme njenog donošenja; da je na osporenu Odluku saglasnost dao Predsjednik Opštine Kolašin, koji je izvršni organ Opštine; da Ustavni sud nije mogao cijeniti Odluku u odnosu na zakon koji nije bio stupio na snagu u vrijeme kada je inicijativa podnijeta i da rok (od 18 mjeseci) za primjenu odredaba člana 54. stav 4. i člana 58. stav 7. Zakona o komunalnim djelatnostima još nije istekao, jer počinje teći od 25. februara 2018. godine.

3. Osporenim Odlukom utvrđene su cijene komunalnih i pogrebnih usluga koje Javno preduzeće pruža svojim korisnicima. Odluka sadrži dva cjenovnika: Cjenovnik usluga odvoženja i deponovanja smeća i Cjenovnik pogrebnih usluga. Cjenovnikom usluga odvoženja i deponovanja smeća utvrđene su cijene za korisnike poslovnih objekata stalnog karaktera: trgovine (tačka 1.1.), turizma i ugostiteljstva (tačka 1.2.), zanatstva (tačka 1.3.), zdravstva (tačka 1.4.), obrazovanja i kulture (tačka 1.5.), Elektroprivrede, Pošte, Telekom, operatera mobilne telefonije, banaka, osiguravajućih društava, štedionica, predstavništava i sl. (tačka 1.6.), kioska (tačka 1.7.), objekata igara na sreću (lutrije, sportske kladionice i td.) (tačka 1.8.), kancelarijskih prostora (privrede, lokalne uprave, društvenih i drugih organa, advokata i drugih intelektualnih usluga) (tačka 1.9.) i fabrike vode (tačka 1.10.). Za ove objekte cijena usluge se utvrđuje po površini objekta (zavisno od namjene), uz obračun posebnih naknada za nabavku i održavanje komunalne opreme (utvrđene po objektu) i za održavanje deponije (utvrđene po objektu). Cijene usluga odvoženja i deponovanja smeća za magacine, skladišta građevinskog materijala, za odvoz smeća sa parkinga i za privremene objekte za proizvodnju i prodaju kokica, kukuruza, palačinki, krofni, sladoleda i sl. (tač. 2., 3., 4. i 5. Cjenovnika) utvrđuju se obračunom posebnih naknada za nabavku i održavanje komunalne opreme (po objektu) i za održavanje deponije (po objektu). Utvrđeni su kriterijumi za određivanje cijena za posebne usluge odvoženja i deponovanja smeća: izvođači radova na

objektima na gradskom području naknadu za čistoću plaćaju mjesečno, za vrijeme izvođenja radova za svaki započeti mjesec, zavisno od bruto površine objekta i vrste objekta (domaćinstva i ostala) (tačka 6. Cjenovnika); naknada za korišćenje deponije od strane trećih lica za odlaganje kućnog smeća, zemljišta, šuta i dr. i kabastog otpada koja se plaća po m³ (tačka 7. Cjenovnika.) a usluge košenja i čišćenja zelenih površina sa deponovanjem i usluge košenja i čišćenja zaraslih površina po m² (tač. 8. i 8.1.1. Cjenovnika). Usluge odvoženja i deponovanja smeća iz stambenih prostorija- domaćinstava (tačka 9. Cjenovnika) obračunavaju se po m² stambene površine, uz dodatak posebnih naknada za nabavku i održavanje komunalne opreme (po objektu) i za održavanje deponije (po objektu). Odlukom je utvrđena posebna obaveza korisnika usluge da, ukoliko ne posjeduje svoje kontejnere, zakupi kontejner po cijeni od 16,00 eura mjesečno (tačka 10. Cjenovnika). Posebnim Cjenovnikom pogrebnih usluga utvrđene su cijene obaveznih pogrebnih usluga (izgradnje grobnice za četiri i dva mjesta, iskop rake sa zatrpavanjem humke (...), naknada za mjesečno održavanje grobnog mjesta (po grobnom mjestu) i naknada za izdavanje dozvole za unošenje i postavljanje spomen obilježja.

4. Ustavni sud je, nakon razmatranja sadržine osporene Odluke, utvrdio da nije u saglasnosti s Ustavom i zakonom i da su se stekli uslovi za njeno ukidanje.

5. Za odlučivanje u konkretnom predmetu pravno relevantne su odredbe sledećih propisa: Ustava Crne Gore:

“Član 1. stav 2.

Crna Gora je građanska, demokratska, ekološka i država socijalne pravde, zasnovana na vladavini prava.

Član 11. stav 3.

Vlast je ograničena Ustavom i zakonom.

Član 17. stav 2.

Svi su pred zakonom jednaki bez obzira na bilo kakvu posebnost ili lično svojstvo.

Član 113.

U lokalnoj samoupravi odlučuje se neposredno i preko slobodno izabраниh predstavnika.

Pravo na lokalnu samoupravu obuhvata pravo građana i organa lokalne samouprave da uređuju i upravljaju određenim javnim i drugim poslovima, na osnovu sopstvene odgovornosti i u interesu lokalnog stanovništva.

Član 115. stav 2.

Opština donosi statut i opšte akte.

Član 145.

Zakon mora biti saglasan sa Ustavom i potvrđenim međunarodnim ugovorima, a drugi propis mora biti saglasan sa Ustavom i zakonom.

Član 149. stav 1. tačka 2.

Ustavni sud odlučuje:

2) o saglasnosti drugih propisa i opštih akata sa Ustavom i zakonom.”

Amandmana I do XVI na Ustav Crne Gore:

“AMANDMAN IV stav 1.

Većinom glasova svih poslanika Skupština donosi zakone kojima se uređuju: način ostvarivanja sloboda i prava građana, crnogorsko državljanstvo, referendum, materijalne obaveze građana, državni simboli i upotreba i korišćenje državnih simbola, odbrana i bezbjednost, vojska, osnivanje, spajanje i ukidanje opština; proglašava ratno i vanredno stanje; donosi prostorni plan; donosi poslovnik Skupštine; odlučuje o raspisivanju državnog

referenduma; odlučuje o skraćanju mandata; odlučuje o razrješenju predsjednika Crne Gore; bira i razrješava predsjednika i članove Vlade i odlučuje o povjerenju Vladi; imenuje i razrješava zaštitnika ljudskih prava i sloboda.”

Zakona o lokalnoj samoupravi (“Službeni list Crne Gore”, broj 2/18.):

“Član 27. tačka 1.

Opština, u skladu sa zakonom i drugim propisima:

1) uređuje i obezbjeđuje obavljanje i razvoj komunalnih djelatnosti, održavanje komunalne infrastrukture i komunalnog reda.

Član 44 st. 1. i 3.

U vršenju poslova iz okvira svoje nadležnosti skupština donosi statut opštine, odluke, rješenja, zaključke, povelje, preporuke i druge akte.

Odlukom se odlučuje o pravima i obavezama građana, osnivaju javne službe i o drugim pitanjima, u skladu sa zakonom i statutom opštine.”

Zakona o komunalnim djelatnostima (“Službeni list Crne Gore”, broj 55/16.):

“Član 2.

Komunalne djelatnosti, u smislu ovog zakona, su pružanje komunalnih usluga koje su nezamjenljiv uslov života i rada građana, privrednih i drugih subjekata na teritoriji jedinice lokalne samouprave i održavanje komunalne infrastrukture, opreme i sredstava za obavljanje tih djelatnosti.

Član 3. stav 1. tačka 4.

(1) Komunalne djelatnosti iz člana 2. ovog zakona, su:

4) upravljanje komunalnim otpadom.

Član 14. stav 1.

(1) Obavljanje komunalnih djelatnosti na svojoj teritoriji obezbjeđuje i bliže uređuje jedinica lokalne samouprave, a u slučajevima predviđenim ovim zakonom i Vlada Crne Gore u skladu sa zakonom.

Član 15. stav 1.

(1) Jedinica lokalne samouprave propisuje način i uslove organizovanja i obavljanja komunalnih djelatnosti iz člana 3. stav 1. tač. 1., 2., 3., 4., 7., 8., 10., 11., 12. i 14. ovog zakona i uslove za pružanje komunalnih usluga, odnosno isporuku komunalnog proizvoda, u skladu sa propisom i tehničkim uslovima iz čl. 43. i 44. ovog zakona, a naročito:

- uslove za obavljanje djelatnosti kojima se obezbjeđuje određeni obim, vrsta i kvalitet usluga, ako ti uslovi nijesu određeni posebnim propisom;

- način obezbjeđivanja kontinuiteta u vršenju komunalnih djelatnosti;

- red prvijenstva i način pružanja komunalnih usluga kada, usljed više sile, dođe do smanjenog obima u vršenju komunalnih djelatnosti;

- prava i obaveze vršioca komunalne djelatnosti i korisnika.

Član 29. stav 1. i stav 2. tačka 3.

(1) Ostvarivanje javnog interesa obezbjeđuje se vršenjem komunalnih djelatnosti na način i pod uslovima utvrđenim ovim zakonom, odlukama jedinice lokalne samouprave, odnosno Vlade i ugovorom.

(2) Javni interes iz stava 1. ovog člana obezbjeđuje se preko privrednih društava iz člana 20. stav 1. al. 1., 3. i 4. ovog zakona i:

3) davanjem saglasnosti na cjenovnik za pružanje komunalnih usluga, odnosno isporuku komunalnog proizvoda.

Član 53. st. 1. i 4.

(1) Cijene komunalnih usluga utvrđuju se na osnovu sljedećih elemenata:

- 1) troškova angažovanja potrebne radne snage;
- 2) utrošene energije (energenata);
- 3) troškova tekućeg održavanja;
- 4) troškova investicionog održavanja komunalne infrastrukture i pripadajuće opreme;
- 5) troškova otplate kredita za izgradnju komunalne infrastrukture i nabavku pripadajuće opreme;
- 6) nabavke potrošnog materijala;
- 7) drugih opravdanih troškova nastalih u pružanju usluge.

(4) Bliže elemente i metodologiju za određivanje cijene komunalne usluge iz stava 1. ovog člana, osim za regulisane komunalne djelatnosti, utvrđuje Vlada.

Član 54. st. 1., 2. i 4.

(1) Cijenu komunalne usluge utvrđuje vršilac komunalne djelatnosti po prethodno pribavljenoj saglasnosti skupštine jedinice lokalne samouprave.

(2) Vršilac komunalne djelatnosti dužan je da na računu za izvršenu komunalnu uslugu, odnosno isporučeni komunalni proizvod, posebno iskaže troškove po elementima člana 53. stav 1. ovog zakona.

(4) Cijena komunalnih usluga, odnosno komunalnih proizvoda po jedinici mjere ne smije da bude različita za pojedine korisnike, odnosno pravna i fizička lica.

Član 78 st. 1. i 2.

(1) Podzakonski akti iz člana 23. stav 3., člana 26. stav 5., člana 43., člana 44. stav 2., člana 45. stav 6. i člana 53. stav 4. ovog zakona donijeće se u roku od godinu dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

(2) Podzakonski akti iz člana 15. stav 1., člana 19. stav 1., člana 33. st. 1. i 2. ovog zakona donijeće se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu propisa iz stava 1. ovog člana.

Član 80. stav 2.

(2) Primjena odredbi člana 54 stav 4 i člana 58 stav 7 ovog zakona počinje 18 mjeseci od stupanja na snagu ovog zakona.

Član 82. stav 1.

(1) Danom početka primjene ovog zakona prestaje da važi Zakon o komunalnim djelatnostima ("Službeni list RCG", broj 12/95.).

Član 83.

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore", a primjenjivaće se nakon 18 mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona."

6. U ovom predmetu Ustavni sud je utvrdio sljedeće činjenice:

- da je osporenu Odluku donio Upravni odbor Javnog preduzeća "Komunalno" Kolašin, sa pozivom na pravni osnov sadržan u odredbi člana 12. tačka 5. Zakona o komunalnim djelatnostima ("Službeni list Republike Crne Gore", broj 12/95.), kojom je bilo utvrđeno ovlašćenje za nadležni organ jedinice lokalne samouprave da propisuje način i uslove organizovanja poslova u vršenju komunalnih djelatnosti i uslove za korišćenje komunalnih usluga, odnosno komunalnih proizvoda, a naročito: elemente za formiranje i način naplate naknade za korišćenje komunalnih usluga;

- da je Javno preduzeće "Komunalno" Kolašin, Odlukom Skupštine opštine Kolašin o osnivanju Društva sa ograničenom odgovornošću "Komunalno" Kolašin ("Službeni list Crne Gore – opštinski propisi", broj 33/13.), transformisano u Društvo sa ograničenom odgovornošću;

- da je Odlukom o komunalnom uređenju grada ("Službeni list Crne Gore - opštinski propisi", br. 30/08. i 24/17.) Skupština opštine Kolašin, pored ostalog, propisala opšte uslove za održavanje čistoće grada i drugih naseljenih mjesta na teritoriji Opštine, kojom je utvrdila da uklanjanje i deponovanje smeća vrši subjekat kojem su ti poslovi povjereni i da je osnovica za obračun naknade za odvoz kućnog smeća metar kvadratni stambenog ili poslovnog prostora (član 20. st. 1. i 3.);

- da je Odlukom o grobljima na teritoriji opštine Kolašin ("Službeni list Republike Crne Gore - opštinski propisi", br. 17/95. i 16/04. i "Službeni list Crne Gore", broj 14/08.) Skupština opštine propisala način izgradnje (osnivanja) groblja, grobova, grobnica i nadgrobnih znakova, sahranjivanje umrlih, kao i održavanje i uređivanje groblja na teritoriji Opštine;

- da je Zakon o komunalnim djelatnostima ("Službeni list Republike Crne Gore", broj 12/95.) prestao da važi 25. februara 2018. godine, odnosno danom početka primjene tog zakona, saglasno odredbama čl. 82. i 83. Zakona o komunalnim djelatnostima ("Službeni list Crne Gore", broj 56/16.) i

- da osporeni akt, iako u formalno-pravnom smislu nije donijet po nomotehničkim pravilima za izradu akata, u materijalno-pravnom smislu ima karakter opšteg pravnog akta. Naime, ovaj akt, po pravnom osnovu, organu koji ga je donio, načinu donošenja i objavljivanja (osim naziva) ima sve elemente opšteg pravnog akta u materijalnom smislu. Osporena Odluka, po utvrđenju Ustavnog suda, predstavlja opšti pravni akt kojim su utvrđene materijalne obaveze za sve korisnike usluga odvoženja i deponovanja smeća i pogrebnih usluga.

7. Iz navedenih odredaba Ustava proizilazi da građani u lokalnoj samoupravi odlučuju neposredno i preko slobodno izabranih predstavnika o određenim javnim i drugim poslovima od neposrednog interesa za lokalno stanovništvo i da se materijalne obaveze građana, saglasno Amandmanu IV stav 1. na Ustav, mogu uvoditi samo zakonom. Osim osnovnih načela Ustav ne definiše predmet, postupak i način utvrđivanja materijalnih obaveza građana, već uređivanje tih pitanja u cjelini prepušta zakonodavcu. Načelo saglasnosti pravnih propisa (član 145. Ustava) predstavlja jedno od osnovnih ustavnih načela i direktno je povezano sa načelom vladavine prava, koje utvrđuje da je država zasnovana na vladavini prava (član 1. stav 2.) i da je vlast ograničena Ustavom i zakonom (član 11. stav 3.). Posljedica ovakvih ustavnih određenja je da su organi vlasti vezani Ustavom i zakonom, kako u pogledu normativnih, tako i drugih ovlašćenja i podrazumijeva da se podzakonski propisi donose na osnovu normativno utvrđenog ovlašćenja donosioca akta. Prema Ustavu, generalno ovlašćenje za donošenje propisa (za izvršavanje zakona) ima Vlada, a organi uprave, lokalna samouprava ili drugo pravno lice, kada su na to, po određenim pitanjima, ovlašćeni zakonom. Drugim riječima, zakon mora biti osnov za donošenje podzakonskog akta i taj akt može obuhvatiti samo ono što proizilazi iz zakonske norme, a njom nije izričito određeno.

7.1. Kako je u konkretnom slučaju predmet ustavnosudske ocjene propis koji je donesen radi sprovođenja zakona, on mora biti u skladu sa zakonom, a samim tim i sa Ustavom. U postupku ocjene ustavnosti i zakonitosti tog propisa ispituje se da li je donesen od strane ovlašćenog organa, odnosno lica, da li je imao zakonsko ovlašćenje za njegovo donošenje (pravni osnov za donošenje) i odgovara li propis po svom sadržaju okvirima koje mu je odredio zakon.

8. Prilikom meritornog odlučivanja o navodima podnosioca inicijative, u ovom predmetu Ustavni sud je imao u vidu i ustavno načelo jedinstva pravnog poretka utvrđenog odredbama člana 145. Ustava, s obzirom na to da su pravni režim obavljanja komunalnih djelatnosti, a s tim u vezi ovlašćenja organa lokalne samouprave za donošenje propisa i drugih akata kojima se uređuju određena prava i materijalne obaveze građana, uređena sa dva zakona.

8.1. U tom smislu, Zakonom o lokalnoj samoupravi, kao sistemskim, propisano je da skupština opštine, u skladu sa zakonom i drugim propisima, uređuje i obezbjeđuje obavljanje i razvoj komunalnih djelatnosti, održavanje komunalne infrastrukture i komunalnog reda i da se odlukom, između ostalog odlučuje o pravima i obavezama građana, u skladu sa zakonom i statutom opštine. Zakonom o komunalnim djelatnostima, koji je *lex specialis* u toj oblasti, propisano je da jedinica lokalne samouprave utvrđuje uslove organizovanja i obavljanja komunalnih djelatnosti i uslove za pružanje komunalnih usluga, pored ostalog i za upravljanje komunalnim otpadom, u skladu sa propisom i tehničkim uslovima iz čl. 43. i 44. ovog zakona, a naročito: prava i obaveze vršioca komunalne djelatnosti i korisnika (član 3. stav 1. tačka 4., član 14. stav 1. i član 15. stav 1. alineja 4.). Ostvarivanje javnog interesa u oblasti upravljanja komunalnim otpadom, saglasno odredbama člana 29. stav 1. i stav 2. tačka 3. Zakona, obezbjeđuje se vršenjem komunalnih djelatnosti, na način i pod uslovima utvrđenim tim zakonom, odlukama jedinice lokalne samouprave i ugovorom, preko privrednih društava i davanjem saglasnosti na cjenovnik za pružanje komunalnih usluga, odnosno isporuku komunalnog proizvoda. Cijenu komunalne usluge utvrđuje vršilac komunalne djelatnosti na osnovu sljedećih elemenata: (1) troškova angažovanja potrebne radne snage; 2) utrošene energije (energenata); 3) troškova tekućeg održavanja; 4) troškova investicionog održavanja komunalne infrastrukture i pripadajuće opreme; 5) troškova otplate kredita za izgradnju komunalne infrastrukture i nabavku pripadajuće opreme; 6) nabavke potrošnog materijala i 7) drugih opravdanih troškova nastalih u pružanju usluge, s tim što bliže elemente i metodologiju za određivanje cijene komunalne usluge iz stava 1. ovog člana, osim za regulisane komunalne djelatnosti, utvrđuje Vlada (član 53. st. 1. i 4. Zakona). Prema odredbama člana 54. st. 1., 2. i 4. Zakona cijenu komunalne usluge utvrđuje vršilac komunalne djelatnosti po prethodno pribavljenoj saglasnosti skupštine jedinice lokalne samouprave, s tim što je dužan da na računu za izvršenu komunalnu uslugu, odnosno isporučeni komunalni proizvod, posebno iskaže troškove po elementima člana 53. stav 1. ovog zakona, a cijena komunalnih usluga, odnosno komunalnih proizvoda po jedinici mjere ne smije da bude različita za pojedine korisnike, odnosno pravna i fizička lica.

8.1.1. Iz navedenih odredaba Ustava i Zakona o lokalnoj samoupravi proizilazi da je skupština, kao predstavnički organ lokalne samouprave, ovlašćena da donosi propise i druge akte kojima se uređuje i obezbjeđuje obavljanje i razvoj komunalnih djelatnosti, održavanja komunalne infrastrukture i komunalnog reda i da odlukom odlučuje o pravima i obavezama građana, u skladu sa zakonom i statutom opštine, kao i da na akte preduzeća kojima se utvrđuje visina naknade za izvršenje komunalne usluge daje saglasnost, s tim što visina određene naknade i način obračuna moraju biti utvrđeni po mjerilima propisanim zakonom i donijeti od organa koji u okviru svojih nadležnosti, na osnovu zakona, obavlja određene javnopravne poslove. Nasuprot tome, osporenim Odlukom utvrđene su cijene usluga i korisnici usluga odvoženja i deponovanja smeća podijeljeni u tri grupe: u prvoj grupi su korisnici stalnih poslovnih objekata, magacina, skladišta građevinskog materijala i domaćinstava kojima se cijena pružene usluge utvrđuje zavisno od površine prostora (po metru kvadratnom), uz obračun naknade za nabavku i održavanje komunalne opreme i naknade za održavanje deponije; u drugoj grupi su korisnici privremenih objekata za prodaju kokica, kukuruza, palačinki, krofni, sladoleda i sl., kojima je utvrđena cijena po objektu, uz obračun naknade za nabavku i održavanje komunalne opreme i naknade za održavanje deponije i u trećoj grupi su korisnici kojima se cijena usluge utvrđuje zavisno od površine: parkinga, gradilišta, košenja i čišćenja zelenih (i zapuštenih zelenih) površina i treća lica koja koriste deponiju. Odredbom tačke 10. Cjenovnika usluga odvoženja i deponovanja smeća utvrđena je obaveza korisnika usluge koji ne posjeduje svoje kontejnere, da kontejnere uzme u zakup od pružaoca usluge, po cijeni utvrđenoj u mjesečnom iznosu. Cjenovnikom

pogrebnih usluga su, pored ostalog, utvrđene cijene izgradnje grobnice sa dva i četiri grobna mjesta i utvrđen iznos mjesečne naknade za održavanje grobnog mjesta (po grobnom mjestu).

8.1.2. S obzirom na to da se materijalne obaveze građana, saglasno Amandmanu IV stav 1. na Ustav, mogu uvoditi samo zakonom, odnosno, da visina određene naknade i način obračuna moraju biti utvrđeni po mjerilima propisanim zakonom i donijeti od organa koji u okviru svojih nadležnosti, na osnovu zakona, obavljaju određene javnopravne poslove u vezi utvrđivanja obračuna i naplate odgovarajuće naknade, Ustavni sud je utvrdio da osporena Odluka nije saglasna s Ustavom i Zakonom o komunalnim djelatnostima i da su se stekli uslovi za njeno ukidanje.

8.1.2.1. Navode iz odgovora donosioca osporene Odluke na stavove Ustavnog suda sadržane u Rješenju o pokretanju postupka Ustavni sud je ocijenio neosnovanim. Naime, iz odredbe člana 149. stav 1. tačka 2. Ustava, kojom je utvrđena nadležnost Ustavnog suda da odlučuje o saglasnosti drugih propisa i opštih akata s Ustavom i zakonom, proizilazi ovlašćenje Ustavnog suda da vrši ocjenu saglasnosti konkretnog drugog propisa i opšteg akta sa mjerodavnim odredbama Ustava i zakona koji su na snazi, ali ne i s aktima koji su po pravnoj snazi niži od zakona, u konkretnom slučaju u odnosu na Statut donosioca osporene Odluke i zakon koji je prestao da važi. Saglasno tome, a polazeći od činjenice da je Zakon o komunalnim djelatnostima ("Službeni list Republike Crne Gore", broj 12/95.), čiji je član 12. stav 5. bio pravni osnov za donošenje osporene Odluke (ovlašćenje za nadležni organ jedinice lokalne samouprave da utvrdi elemente za formiranje i način naplate naknade za korišćenje komunalnih usluga), prestao da važi 25. februara 2018. godine, Ustavni sud je osporenu Odluku cijenio u odnosu na važeći Zakon o komunalnim djelatnostima.

8.1.2.2. Ustavni sud, takođe, ukazuje da je primjena Zakona o komunalnim djelatnostima ("Službeni list Crne Gore", broj 56/16.), pa i odredaba člana 54. stav 4. i člana 58. stav 7. Zakona, započeta 25. februara 2018. godine, nakon isteka roka od 18 mjeseci, odnosno od dana njegovog stupanja na snagu, tj. od 25. avgusta 2016. godine, saglasno odredbama člana 80. stav 2. i čl. 82. i 83. Zakona, jer je Zakon objavljen u "Službenom listu Crne Gore", broj 55/16., od 17. avgusta 2016. godine. Osim toga, Ustavni sud, u skladu s odredbom člana 59. Zakona o Ustavnom sudu Crne Gore, u postupku ocjene saglasnosti zakona s Ustavom i potvrđenim i objavljenim međunarodnim ugovorima, odnosno drugog propisa i opšteg akta s Ustavom i zakonom, nije ograničen predlogom, odnosno inicijativom podnosioca.

9. Na osnovu iznijetih razloga, odlučeno je kao u izreci.

III. Odluka o prestanku važenja Odluke, broj 442/2, od 10. avgusta 2011. godine, i o objavljivanju ove odluke zasnovana je na odredbama člana 151. stav 2., člana 152. stav 1. Ustava Crne Gore i člana 51. stav 1. Zakona o Ustavnom sudu Crne Gore.

U-II br. 11/17

Podgorica, 28. februar 2019. godine

Predsjednik,
dr **Dragoljub Drašković**, s.r.

Odluka Ustavnog suda Crne Gore kojom se uvaja ustavna žalba i ukida rješenje Vrhovnog suda Crne Gore, Rev.br. 659/18, od 25. septembra 2018. godine i predmet vraća Vrhovnom sudu na ponovni postupak

Ustavni sud Crne Gore, u Drugom vijeću za meritorno odlučivanje o ustavnim žalbama, u sastavu: sudija Desanka Lopičić, predsjednica Vijeća i sudije Milorad Gogić i Hamdija Šarkinović, članovi Vijeća, na osnovu odredaba člana 149. stav 1. tačka 3. Ustava Crne Gore, člana 48. tačka 3. i člana 76. stav 1. Zakona o Ustavnom sudu Crne Gore (»Službeni list Crne Gore«, br. 11/15), na sjednici Vijeća od 19. aprila 2019. godine, donio je

ODLUKU

I USVAJA SE ustavna žalba.

II UKIDA SE rješenje Vrhovnog suda Crne Gore, Rev.br. 659/18, od 25. septembra 2018. godine i predmet vraća Vrhovnom sudu na ponovni postupak.

III Ova odluka objaviće se u »Službenom listu Crne Gore«.

O b r a z l o ž e n j e

I POSTUPAK PRED USTAVNIM SUDOM

1. N.R., iz Podgorice, podnijela je blagovremenu i dozvoljenu ustavnu žalbu protiv rješenja navedenog u izreci, zbog povrede prava iz čl. 17., 19., 32. i 58. Ustava Crne Gore, člana 6. stav 1. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda i člana 1. stav 1. i 2. Protokola br.1. uz Evropsku konvenciju.

1.1. U ustavnoj žalbi, u suštini, navodi: da je prvostepeni sud, odlučujući u prethodnom dijelu postupka u ovoj pravnoj stvari po predlogu predlagača (podnositeljke ustavne žalbe) donio rješenje kojim je utvrdio da fizička dioba spornih nepokretnosti nije moguća, što je u postupku po žalbi potvrdio i Viši sud u Podgorici, da bi potom Vrhovni sud donio rješenje Rev.br.19/16, kojim je ukinuo prvostepeno i drugostepeno rješenje i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovni postupak. Vrhovni sud u navedenom ukidnom rješenju nalaže prvostepenom sudu da, nakon što odredi vrijednost spora, a u nedostatku sporazuma među učesnicima, odredi da stvar pripadne samo jednom od suvlasnika, uz isplatu novca ostalima ili da odredi civilnu diobu cijelog objekta. Dalje se u žalbi navodi: da su u ponovnom postupku prvostepeni i drugostepeni sud utvrdili da fizička dioba nepokretnosti nije moguća, pa je shodno nalogima Vrhovnog suda određena javna prodaja objekta u cijelini, da bi Vrhovni sud osporenim rješenjem ukinuo rješenje prvostepenog i drugostepenog suda i predlog za fizičku diobu odbacio, uz obrazloženje da se radi o presuđenoj stvari; da je osporeno rješenje rezultat nekonzistentnog odlučivanja revizionog suda, i da je isto rješenje posledica proizvoljnog tumačenja i arbitrarne primjene materijalnog prava. Prema stavu podnositeljke, od posebne važnosti je ukazati da je prigovor presuđene stvari postojao od samog početka vanparničnog postupka, te da sud bio dužan da, ukoliko je smatrao da je prigovor osnovan, da isti odmah odbaci prilikom ispitivanja tužbe, u smislu člana 276. stav 1. tačka 5. Zakona o parničnom postupku, a ako ne prvostepeni, onda je to trebao učiniti Vrhovni sud prilikom donošenja prvog ukidnog rješenja; da se u konkretnom slučaju ne može raditi o presuđenoj stvari, jer je u ostavinskom postupku zahtjev bio usmjeren na podjelu zaostavštine, dok u je u predmetnom vanparničnom postupku zahtjev usmjeren na fizičku diobu nepokretnosti, tako da ne postoji objektivni identitet ova dva postupka, odnosno ne postoji istovjetnost zahtjeva niti istovjetnost činjeničnog osnova. Nadalje se u žalbi ističe da je osporenim rješenjem povrijeđeno i pravo podnositeljke na obrazloženu odluku, jer je isti Vrhovni sud, u vijeću sastavljenom od istih

sudija, na osnovu istog činjeničnog stanja, godinu dana ranije donio potpuno drugačiju odluku, pri čemu u osporenom rješenju nije dao dovoljno jasne razloge za odbacivanje predmetnog predloga. Na kraju sugeriše da je ishod konkretnog vanparničnog postupka trebao biti drugačiji na osnovu odredbi Zakona o parničnom postupku, Zakona o vanparničnom postupku i Zakona o svojinsko pravnim odnosima. Predložila je ukidanje osporenog akta i vraćanje predmeta na ponovni postupak i odlučivanje.

2. Ustavni sud, saglasno odredbi člana 149. stav 1. tačka 3. Ustava Crne Gore, odlučuje o ustavnoj žalbi zbog povrede ljudskih prava i sloboda zajemčenih Ustavom, nakon iscrpljivanja svih djelotvornih pravnih sredstava. Prema odredbi člana 68. Zakona o Ustavnom sudu Crne Gore, ustavna žalba može se podnijeti protiv pojedinačnog akta državnog organa (...). U stavu 2. istog člana propisano je da se ustavna žalba može podnijeti nakon iscrpljivanja djelotvornih pravnih sredstava, koja podrazumijevaju da je podnositeljka ustavne žalbe u postupku iskoristila sva pravna sredstva na koja je imala pravo u skladu sa zakonom, uključujući i djelotvorna i vanredna pravna sredstva (...).

2.1. U toku postupka pružanja ustavnosudske zaštite, povodom ispitivanja osnovanosti žalbe, u granicama istaknutog zahtjeva, Ustavni sud utvrđuje da li je podnositeljki ustavne žalbe povrijeđeno njeno Ustavom zajemčeno pravo ili sloboda.

3. Za potrebe ustavno-sudskog postupka, pribavljeni su spisi predmeta Osnovnog suda u Cetinju, Rs.br. 19/16.

II. ČINJENICE I OKOLNOSTI PREDMETA

4. Uvidom u osporeno rješenje i drugu dostavljenu dokumentaciju, Ustavni sud je utvrdio sljedeće činjenice i okolnosti od značaja za odlučivanje u ovom ustavnosudskom predmetu:

4.1. U vanparničnom postupku koji je prethodio ustavnosudskom, predlagač N.R. (podnositeljka ustavne žalbe) je dana 27. maja 2016. podnijela predlog Osnovnom sudu u Cetinju radi fizičke diobe nepokretnosti. Protivnik predlagača I reda je J.R., a protivnik predlagača II reda je P.R.

4.2. Rješenjem Osnovnog suda u Cetinju Rs.br.19/16, od 26. aprila 2017. godine, ispravljeno rješenjem o ispravci, od 30. maja 2017. godine, odlučeno je, u stavu I izreke rješenja da fizička dioba u ovoj pravnoj stvari nije moguća, dok je stavom II izreke rješenja određena javna prodaja nepokretnosti iz lista nepokretnosti broj 1561 KO Cetinje I, bliže opisanih izrekom rješenja, uz konstataciju da će se, po pravosnažnosti ovog rješenja javna prodaja izvršiti shodno odredbama Zakona o izvršenju i obezbjeđenju.

4.3. Navedeno prvostepeno rješenje je potvrđeno rješenjem Višeg suda u Podgorici, Gž.br. 3973/17, od 7. jula 2017. godine, kojim su odbijene kao neosnovane žalbe protivnika predlagača .

4.4. Rješenjem Vrhovnog suda Crne Gore, Rev.br. 1204/17, od 24. oktobra 2017. godine, ukinuto je prvostepeno i drugostepeno rješenje i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovni postupak.

4.4.1. U obrazloženju ukidnog rješenja je, pored ostalog, konstatovano:

“(…) Medjutim, osnovano se ukazuje revizijom da je izloženo stanovište nižestepenog suda neprihvatljivo i s tim u vezi ukazivanje na povredu odredaba parničnog postupka iz čl.367. st.2. tač.15. ZPP-a.

Stoji činjenica da je prema nalazu i mišljenju vještaka građevinske struke sporne nekretnine nemoguće podijeliti fizički na tri djela, imajući u vidu suvlasničke djelove učesnika u ovom postupku. Medjutim, sa aspekta ovog suda neprihvatljiva je prodaja dijela stambenog objekta - porodične kuće (sobe, trpezarije, hodnika kupatila), u kojem predlagač i protivnik predlagača prvog reda imaju svojinu na stambenom prostoru - prostorijama u površini od po 15 m². Ovo sa razloga što porodična kuća, neto površine 76

m², predstavlja cjelinu u funkcionalnom smislu, koju čini skup prostorija - centralni ulazni hodnik, sa spavaćim sobama sa lijeve i desne strane, kupatilo i kuhinja - trpezarija, pa je sa stanovišta ovog suda neprihvatljivo odrediti civilnu diobu dijela objekta - pojedinih prostorija stambenog objekta, suvlasništvo učesnika u ovom postupku, na šta se osnovano ukazuje revizijom.

Kod utvrđenog činjeničnog stanja nižestepeni sudovi u nedostatku sporazuma o diobi će cijeliti mogućnost načina diobe propisan čl. 178. st.2. Zakona o vanparničnom postupku, koji predviđa mogućnost suda da odredi da stvar ili imovina pripadne samo jednom nosiocu prava, s tim što će odrediti iznos koji ovaj treba da isplati drugom nosiocu prava, kao i mjesto i vrijeme isplate. Ukoliko na taj način nije moguće izvršiti diobu, a u nedostatku sporazuma o diobi, sud će odrediti civilnu diobu prodajom cijelog objekta, dakle pored dijela objekta suvlasništvo učesnika i dva stambena prostora - sobe, površine od po 15 m², koje su svojina predlagača i protivnika predlagača prvog reda u obimu 1/1, a dobijeni iznos od prodaje cijelog objekta podijeli učesnicima u ovom postupku, prema njihovim udjelima.

Imajući u vidu naprijed navedeno reviziju je valjalo usvojiti i oba rješenja nižestepenh sudova ukinuti i predmet vratiti prvostepenom sudu na ponovni postupak”.

4.5. U ponovnom postupku, Osnovni sud u Cetinju je rješenjem, Rs.br. 19/16, od 5. februara 2018. godine, u stavu I izreke rješenja, utvrdio da fizička dioba u ovoj pravnoj stvari nije moguća, pa je stavom II izreke ovog rješenja odredio javnu prodaju nepokretnosti iz lista nepokretnosti broj 1561 KO Cetinje I, bliže opisanih u izreci rješenja.

4.5.1. U obrazloženju prvostepenog rješenja se, pored ostalog, navodi: da u toku postupka među strankama nije bilo sporazuma da jedan od nosilaca prava susvojine, učesnika u postupku preda drugom svoje pravo, uz isplatu određene pravične i tržišne nadoknade, pa je jedina opcija za rješavanje postupka diobe bilo izlaganje nepokretnosti na javnoj prodaji-civilna dioba, koja se u smislu člana 178. stav 4. ZVP-a ima sprovesti po pravosnažnosti ovog rješenja po odredbama Zakona o izvršenju i obezbjeđenju. Razlog za donošenje ovakve odluke, sud vidi u tome što nije bilo uslova za donošenje drugačijeg rješenja po pravilima iz člana 178. stav 2. ZVP-a i člana 148. stav 1. Zakona o svojinsko-pravnim odnosima, tj. da nepokretnost pripadne jednom suvlasniku, s tim da drugi suvlasici isplate vrijednost njihovih suvlasničkih djelova, u roku koji sud odredi, jer da bi se postupilo po navedenim zakonskim odredbama, mora prvenstveno postojati istaknuti zahtjev stranaka, koji je usmjeren u tom pravcu.

4.6. Odlučujući po žalbi protivnika predlagača, Viši sud u Podgorici je rješenjem Gž.br. 1824/18, od 27. marta 2018. godine, žalbu odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepeno rješenje.

4.7. Osporenim rješenjem Vrhovnog suda, Rev.br. 659/18, od 25. septembra 2018. godine, ukinuta su nižestepena rješenja i predlog za fizičku diobu odbačen.

4.7.1. U obrazloženju osporenog rješenja se, u suštini, navodi:

“(…) da su rješenjem Osnovnog suda u Cetinju O.br.153/02 od 15.07.2003. godine na zaostavštini pok. V.R., koju čine nekretnine iz lista nepokretnosti br.1561 KO C. I oglašeni za nasljednike sin J.R., kćerka N.R. i N.R. snaha, te da je na osnovu tog rješenja, rješenjem Uprave za nekretnine - P.j.C. br.954-119-UPI-409/2011 od 12.08.2011. godine izvršena promjena u katastru nepokretnosti na nepokretnosti, kat. par. br.3631, po kulturi dvorište povr. 314 m² i porodičnoj stambenoj zgradi, površine 94 m², tako što je V listu izvršena uknjižba prava svojine na stambenom prostoru površine 15 m² označenog kao PD 1, PD 2 i PD 3, u obimu 1/1 na protivnika predlagača prvog reda, N.R. i predlagača, dok je nestambeni prostor označen kao PD 4, stambeni prostor PD 5, površine 12 m² i PD 6 - nestambeni dio, površine 6 m² upisan kao susvojina navedenih lica, u obimu od 1/3. Iz spisa, nadalje proizilazi da je rješenjem Osnovnog suda u Cetinju O.br.96/13 od 05.11.2013. godine za testamenatalnog nasljednika pok. N.R. oglašen njen bratanić P.R. - protivnik predlagača

drugog reda na zaostavšini, koju čine nepokretnosti iz lista nepokretnosti br.1561 KO C. I - kat. par. br.3631, tako da su sporne nekretnine upisane u listu nepokretnosti br.1561 KO C. na stranke u ovom sporu i to stambeni prostori (2), površine od po 15 m² na predlagača i protivnika predlagača u obimu 1/1, a stambeni prostor površine 15 m², kao susvojina predlagača i protivnika predlagača drugog reda u obimu od po 2/4, a preostali - nestambeni prostor, površine 13 m², stambeni površine 12 m² i nestambeni površine 6 m² kao suvlasništvo i to: predlagača u obimu 6/12, protivnika predlagača prvog reda u obimu od 1/3 i protivnika predlagača u obimu od 2/12. Pored navedenog, u postupku je utvrđeno da se sporne nekretnine nalaze na C.- u ul. I. - u jezgru grada, da se u stambeni objekat ulazi sa ulice, da se sa glavnog ulaza nalazi hodnik, sa desne strane i naspram nje soba, u produžetku hodnika s desne strane još jedna prostorija, dok se sa lijeve strane nalazi prostorija namjenjena kao kuhinja - trpezarija, a da se na dnu hodnika nalazi kupatilo (sa lijeve strane) a pravo vrata za izlaz u dvorišni dio, u kojem se nalazi pomoćni objekat (šupa), a u srednjem dijelu bunar. Prema nalazu i mišljenju vještaka građevinske struke je utvrđeno da se stambeni objekat - porodična kuća ne može podijeliti na funkcionalne cjeline u građevinskom smislu i da bi podjela iziskivala značajna finansijska sredstva.

Kod naprijed navedenog činjeničnog utvrđenja, a u nedostatku sporazuma stranaka o načinu diobe nekretnina, upisanih u listu nepokretnosti br.1561 KO C., - kat. par. br.3631 bliže navedenih izrekom prvostepenog rješenja nižestepeni sudovi su s pozivom na odredbu čl.178 Zakona o vanparničnom postupku ("Sl.list RCG" br.27/06 i "Sl.list CG" br.20/15) utvrdili da fizička dioba nije moguća i odredili javnu prodaju spornih nekretnina, koja se saglasno čl.178 st.4 navedenog zakona ima sprovesti po odredbama Zakona o izvršenju i obezbjedjenju ("Sl.list CG" br.36/11), pri tom nalazeći da je istaknuti prigovor presudjene stvari neosnovan.

Medjutim, osnovano se revizijom ukazuje da je pogrešan zaključak nižestepenih sudova o neosnovanosti prigovora presudjene stvari.

Naime, kod utvrđenja da su u postupku raspravljanja zaostavštine iza smrti pok. V.R., koju zaostavštinu čine nepokretnosti iz lista nepokretnosti br.1561 KO C.I, njegovi nasljednici postigli sporazum o diobi spornih nekretnina, koji sporazum je saglasno čl.138 st.3 Zakona o vanparničnom postupku ("Sl.list SRCG" br.34/86) unijet u izreku rješenja o nasljedivanju Osnovnog suda u Cetinju O.br.153/02 od 15.07.2003. godine, na osnovu kojeg su se isti uknjižili rješenjem U. za n. - P.j.C. br.954-119-UPI-4099/2011 od 12.08.2011. godine, to se po nalaženju ovog suda radi o presudjenoj stvari. Sporazum nasljednika o diobi spornih nekretnina je postojao, što nesumnjivo proizilazi iz sadržine obrazloženja ostavinskog rješenja O.br.153/02 od 15.07.2003. godine.

Dakle, u konkretnom slučaju postoji procesna smetnja za vodjenje postupka fizičke diobe zbog presudjene stvari, jer postoji identitet stranaka, identitet zahtjeva i identitet činjeničnog osnova, s tim što je za ukazati da su pravosnažnošću obuhvaćeni univerzalni i singularni nasljednici stranka, na koje je prešlo pravo iz pravosnažne odluke.

Kako je u postupku pred prvostepeni i drugostepenim sudom učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl.367 st.2 tač.13 ZPP, to je pobijana rješenja a saglasno čl.409 st.2 u vezi čl.414 st.5 ZPP, a u vezi čl.2 st.2 ZVP-a, valjalo ukinuti i predlog odbaciti.”

III. RELEVANTNE USTAVNE I KONVENCIJSKE NORME

5. Mjerodavne odredbe Ustava:

»Član 32.

Svako ima pravo na pravično i javno suđenje u razumnom roku pred nezavisnim, nepristrasnim i zakonom ustanovljenim sudom.“

Mjerodavne odredbe Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda:

»Član 6. stav 1.

Svako, tokom odlučivanja o njegovim građanskim pravima i obavezama ili o krivičnoj optužbi protiv njega, ima pravo na pravičnu i javnu raspravu u razumnom roku pred nezavisnim i nepristrasnim sudom, obrazovanim na osnovu zakona”.

IV. MJERODAVNO PRAVO

Zakon o vanparničnom postupku ("Službeni list Republike Crne Gore" br. 27/06 i "Službeni list Crne Gore", br. 20/15)

“Član 2 stav 2.

U vanparničnom postupku shodno se primjenjuju odredbe Zakona o parničnom postupku, ako ovim ili drugim zakonom nije drukčije određeno.

Član 178.

Ako učesnici ne postignu sporazum o načinu diobe, sud će ih saslušati, izvešće potrebne dokaze, a kada je to nužno i vještačenje, pa će, na osnovu rezultata cjelokupnog postupka, u skladu sa odgovarajućim zakonskim propisima materijalnog prava, donijeti rješenje o diobi i načinu diobe zajedničke stvari ili imovine, nastojeći da zadovolji opravdane zahtjeve i interese zajedničara.

Ako je zajedničku stvar ili imovinu nemoguće podijeliti fizički ili ako bi se time znatno smanjila njihova vrijednost, sud može odrediti da stvari ili imovina pripadne samo jednom nosiocu prava, s tim što će odrediti iznos koji ovaj treba da isplati drugom nosiocu prava na zajedničkoj stvari, kao i mjesto i vrijeme isplate ili odlučiti da se stvar, odnosno imovina proda i tako dobijeni iznos podijeli.

Prodaja se vrši u skladu sa zakonom kojim se uređuje izvršenje i obezbjeđenje”.

Zakon o parničnom postupku („Sl.list RCG"22/04 i 76/06 i “Službeni list CG”br. 47/15 i 48/15):

»Član 367 stav 2 tačka 13. i tačka 15.

Bitna povreda parničnog postupka uvijek postoji, ako:

13) je odlučeno o zahtjevu o kome već teče parnica ili o kome je već ranije pravosnažno presuđeno ili o kome je već zaključeno sudsko poravnanje.

15) presuda ima nedostataka zbog kojih se ne može ispitati, a naročito ako je izreka presude nerazumljiva, ako protivrječi sama sebi ili razlozima presude ili ako presuda nema uopšte razloga ili u njoj nijesu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama ili su ti razlozi nejasni ili protivrječni ili ako o odlučnim činjenicama postoji protivrječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržini isprava ili zapisnika o iskazima datim u postupku i samih tih isprava ili zapisnika.

Član 409. stav 2.

Ako je u postupku pred prvostepenim ili drugostepenim sudom učinjena povreda iz člana 367 stav 2 tač. 3, 4, 6, i 13 ovog zakona, osim ako je odlučeno o zahtjevu o kome već teče parnica, revizijski sud će ukinuti rješenjem donesene odluke i odbaciti tužbu.

Član 414 stav 5.

U postupku povodom revizije protiv rješenja shodno će se primjenjivati odredbe ovog zakona o reviziji protiv presude”.

V. OCJENA USTAVNOG SUDA

6. Polazeći od navoda ustavne žalbe, sadržaja osporenog rješenja i okolnosti konkretnog slučaja, Ustavni sud je svoju ocjenu zasnovao na odredbama člana 32. Ustava Crne Gore i člana 6. stav 1. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda.

7. Ustavno pravo na pravično suđenje propisano članom 32. Ustava, jemči zaštitu od arbitrarnosti u odlučivanju sudova i drugih državnih tijela. Obrazloženja sudskih odluka, odnosno odluka drugih nadležnih tijela koja ne sadrže ozbiljne, relevantne i dovoljne razloge za ocjenu kakva je odlukom data, upućuju na zaključak o arbitrarnosti u procesnom i/ili materijalnopravnom smislu.

7.1. Obaveza obrazlaganja odluke i obaveza pažljivog ispitivanja navoda stranke imaju posebnu važnost i to ne samo kad je u pitanju korišćenje prava na djelotvoran pravni lijek, već i iz razloga što predstavlja potvrdu časti i dostojanstva subjekata o čijim se pravima i obavezama odlučuje. Prema praksi Evropskog suda, koja odražava načelo u vezi sa pravilnim administriranjem pravde, presude sudova treba da adekvatno iznesu razloge na kojim su zasnovane (vidi, Evropski sud, Papon protiv Francuske, aplikacija broj 64666/01, odluka o dopustivosti od 15. januara 2001. godine). S toga bi prava zajamčena Ustavom i međunarodnim pravnim aktima, bila iluzorna i teorijska, a ne stvarna i efikasna, kad ne bi postojala obaveza sudske vlasti da svoje odluke obrazloži.

7.2. Slijedom navedenog, u ovom ustavnosudskom postupku zadatak je Ustavnog suda da utvrdi može li se osporeno rješenje Vrhovnog suda smatrati arbitrarnim i da li je takvim postupanjem povrijeđeno pravo podnositeljke na pravično suđenje (odlučivanje), zajamčeno odredbama člana 32. Ustava i člana 6 stav 1. Konvencije.

8. Ustavni sud je, razmatrajući eventualne povrede navedenog ustavnog i konvencijskog prava, pošao od stanovišta da vladavina prava, kao jedna od najviših vrijednosti ustavnog poretka države Crne Gore, između ostalog, sadrži obavezu sudova da, prilikom odlučivanja, postupaju na način koji u svojoj konačnici ne povrjeđuje ljudska prava i osnovne slobode.

8.1. Jedno od temeljnih vidova vladavine prava je načelo pravne sigurnosti koje je implicitno sadržano u Ustavu i Evropskoj konvenciji za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda.

U predmetu Vusić protiv Hrvatske (presuda od 1. jula 2010., zahtjev br. 48101/07, § 44) Evropski sud za ljudska prava je ocijenio da postojanje dvije protivrječne odluke Vrhovnog suda u istom predmetu nije u skladu sa načelom pravne sigurnosti. U navedenoj presudi, Sud je, pored ostalog, naveo:

“(…) 44. Bez obzira na ta razmatranja, Sud ponavlja da je jedno od temeljnih vidova vladavine prava načelo pravne sigurnosti, načelo koje je implicitno sadržano u Konvenciji (vidi Beian v. Romania (no. 1), br. 30658/05, § 39, ECHR 2007-XIII (izvadci)). Ako nema mehanizma koji osigurava dosljednost, proturječne odluke u sličnim predmetima koje je donio isti sud, koji uz to predstavlja zadnju instancu u dotičnoj pravnoj stvari, mogu dovesti do povrede tog načela i time potkopati povjerenje javnosti u pravosuđe (vidi, na primjer, Beian, prethodno citirano, §§ 36-39; Tudor Tudor v. Romania, br. 21911/03, § 29, 24. mart 2009.; te Iordan Iordanov and Others v. Bulgaria, br. 23530/02, §§ 47-53, 2. Jul 2009.), a to je povjerenje jedna od bitnih sastavnica države utemeljene na vladavini prava. Države ugovornice imaju obavezu organizovati svoje pravne sastave na način da se izbjegne donošenje proturječnih presuda (vidi Vrioni and Others v. Albania, br. 2141/03, § 58, 24. mart 2009.). Sud smatra da se takvo mišljenje a fortiori primjenjuje u ovome slučaju u kojemu je isti sud u istome predmetu donio protivrječne odluke. Sud konstatuje i da je već utvrdio povredu člana 6. stav 1. u sličnim okolnostima (vidi Kostadin Mihaylov v. Bulgaria, br. 17868/07, 27. mart 2008.)“.

9. Primjenjujući navedeno na konkretan slučaj, u ovom ustavnosudskom postupku, Ustavni sud je utvrdio da su stavovi izneseni u osporenom revizijskom rješenju, Rev.br. 659/18, od 25. septembra 2018. godine, protivrječni, odnosno različiti od stavova, koje je zauzeo isti (Vrhovni) sud u ranijem dijelu postupka u ovoj pravnoj stvari, odnosno u ukidnom rješenju Vrhovnog suda, Rev.br. 1204/17, od 24. oktobra 2017. godine, kojim je meritorno odlučivao po podnijetom predlogu za fizičku diobu nepokretnosti.

9.1. Ustavni sud je, uvidom u dostavljene spise predmeta, utvrdio da je prvostepeni sud u ponovljenom postupku postupio po izričitom uputu Vrhovnog suda iz ukidnog rješenja i odredio civilnu diobu nepokretnosti, u smislu relevantnih odredbi Zakona o vanprničnom postupku, nalazeći da među strankama nije bilo sporazuma da jedan od nosilaca prava susvojine, preda drugom svoje pravo, uz isplatu određene pravične i tržišne nadoknade. Međutim, Vrhovni sud se, donoseći osporeno rješenje nije niti jednom riječu osvrnuo na navode iz rješenja tog suda, Rev.br. 1204/17, od 24. oktobra 2017. godine, kojim je zbog povreda odredaba parničnog postupka iz člana 367. stav 2. tačka 15. ZPP-a, bilo naloženo prvostepenom sudu da u ponovnom postupku, na glavnoj raspravi otkloni ukazane nedostatke, već je osporenim rješenjem odlučio da predmetni predlog za fizičku diobu odbaci, zbog osnovanosti prigovora presuđene stvari. Za ukazati je da je prigovor presuđene stvari egzistirao od samog početka vanparničnog postupka i da su se istom prigovoru, izjašnjavali prvostepeni i drugostepeni sud u prethodnom i u ponovljenom postupku, ocjenjujući da je prigovor presuđene stvari, neosnovan.

10. Ustavni sud smatra da u osporenom rješenju nije obrazloženo kako je na osnovu utvrđenja prvostepenog suda, koja su jasno i nedvosmisleno iznesena kao odgovor na uput iz ukidnog rješenja istog revizijskog suda, Vrhovni sud sada donio rješenje, koje je u suprotnosti sa stanovištem iznesenim u ranijem ukidnom rješenju. Naime, sada, u novom rješenju, od 25. septembra 2018. godine, Vrhovni sud iznosi stav da: „(..) u konkretnom slučaju postoji procesna smetnja za vođenje postupka fizičke diobe zbog presuđene stvari, jer postoji identitet stranaka, identitet zahtjeva i identitet činjeničnog osnova, s tim što je za ukazati da su pravosnažnošću obuhvaćeni univerzalni i singularni naslednici stranka, na koje je prešlo pravo iz pravosnažne odluke(...)”, te zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl.367 st.2 tač.13. ZPP-a, ukida nižestepena rješenja i odbacuje predlog podnositeljke za fizičku diobu nepokretnosti. Na osnovu takvog izmijenjenog stava Vrhovnog suda, došlo je, u suštini do preinačavajuće odluke na štetu podnositeljke ustavne žalbe, što ona u ustavnoj žalbi i iznosi kao glavni razlog, zbog kojeg smatra da je došlo do povrede njenih ustavnih i konvencijskih prava.

10.1. Slijedom navedenog, Ustavni sud ocjenjuje da iz osporenog rješenja Vrhovnog suda nije vidljivo uslijed kojih je novih činjenica i utvrđenja, Sud došao do suprotnog zaključka, u odnosu na pitanje presuđene stvari (res iudicata), a što je doveo do drugačije odluke. Stav je Ustavnog suda da se iz ovakvog obrazloženja osporenog rješenja, ne vide dovoljni i ubjedljivi razlozi koji su opredijelili Vrhovni sud da ukine nižestepena rješenja i predmetni predlog za fizičku diobu nepokretnosti, odbaci.

11. S tim u vezi, Ustavni sud konzistentno ukazuje da ne dovodi u pitanje pravo redovnih sudova da nakon ponovljenih postupaka donose drugačije odluke, s tim da su sudovi svoja utvrđenja dužni obrazložiti, odnosno navesti činjenice i razloge na temelju kojih su došli do drugačijih utvrđenja. Naročito treba uzeti u obzir činjenicu da je ovdje riječ o Vrhovnom sudu, koji predstavlja zadnju instancu redovnog suđenja u konkretnoj pravnoj stvari, što predstavlja dodatni razlog i potrebu za dosljednošću i logičnom argumentovanošću odluke takvog suda, kako ne bi došlo do povrede načela pravne sigurnosti i narušavanja povjerenja javnosti u pravosuđe.

12. U kontekstu navedenog, pravo podnosioca na obrazloženu sudsku odluku, podrazumijeva pozitivnu obavezu sudova da u svojim presudama navedu razloge kojima su se

vodili pri njihovom donošenju. Stav Evropskog suda za ljudska prava je da sudska odluka ne može biti bez ikakvog obrazloženja, niti ono smije da bude lapidarnog karaktera (presuda Evropskog suda za ljudska prava, Georgiadiadis protiv Grčke, predstavka broj 21522/93 od 29.maja 1997.godine). Kada je riječ o “preinačavajućim” odlukama, Ustavni sud podsjeća na svoj stav, prema kojem, upravo u u procesnoj situaciji kada sud više instance svojom odlukom preinačava odluku suda niže instance postoji veći stepen obaveze suda više instance da detaljnije, jasnije i preciznije obrazloži svoju odluku. Naime, kada žalbeni ili revizioni sud svojom odlukom preinačava odluke nižestepениh sudova, on se faktički stavlja u položaj nižestepениh sudova, jer tada sud zauzima sasvim drugačije (novo) pravno stanovište u odnosu na nižestepene sudove, a u trenutku donošenja osporene preinačavajuće presude, zakonitost i pravilnost takvog pravnog stanovišta nezadovoljna stranka više nije mogla da osporava.

12.1. Dakle, kada se radi o ovoj specifičnoj vrsti preinačavajućih odluka, pravo na obrazloženu sudska odluku ne podrazumijeva samo obavezu suda da odgovori na ključne navode žalioaca, već i dužnost suda da detaljno iznese i obrazloži odlučujuće argumente na kojima temelji zauzeti pravni stav. Ustavni sud dalje ukazuje da se osobenost pravnog stava zauzetog u preinačavajućoj odluci ogleda i u tome da razlozi dati u ovoj vrsti presude moraju da na jasan i nedvosmislen način ukažu zašto je pogrešna ocjena nižestepеног suda u pogledu spornog pravnog pitanja. Navedeno ima za cilj da samoj stranci u postupku bude poznato i jasno zašto se preinačava ranija odluka na njenu štetu.

13. Polazeći od navedenog, a imajući u vidu stavove navedene u prethodnim tačkama obrazloženja ove Odluke, Ustavni sud je ocijenio da je Vrhovni sud, u osporenom rješenju, bez ustavnopravno prihvatljivog obrazloženja odstupio od ranije izraženih stanovišta istog suda u istom predmetu. U pobijanom rješenju, Vrhovni sud, po ocjeni ovog Suda, nije na jasan i nedvosmislen način obrazložio zašto je pogrešna ocjena nižestepениh sudova u pogledu prigovora presuđene stvari, a što je dodatno izazvalo sumnju u arbitrarnost postupanja i odlučivanja revizionog suda. S toga je zaključak Ustavnog suda da obrazloženje osporenog revizijskog rješenja, nije u skladu sa standardima uspostavljenim ustavnosudskom praksom i praksom Evropskog suda za ljudska prava.

13.1. Pored navedenog, Ustavni sud smatra da postojanje dvije protivrječne odluke Vrhovnog suda u istom predmetu nije u skladu s načelom pravne sigurnosti. Uloga Vrhovnog suda je upravo rješavati sukobe u sudskoj praksi, izbjegavati razilaženja i osigurati jedinstvenu primjenu zakona. Stoga je donošenjem novog-osporenog rješenja o istom pitanju u istom postupku, suprotnom od prethodnog rješenja, Vrhovni sud u ovome predmetu sâm postao izvor nesigurnosti (vidi, *mutatis mutandis*, *Beian v. Romania* (no. 1), prethodno citirano, §§ 37-39). Ovakva ocjena Ustavnog suda je u skladu sa ocjenom Evropskog suda u gore citiranom predmetu “*Vusić protiv Hrvatske*”, uz konstataciju da nije u nadležnosti ovog Suda da procjenjuje koji je stvarni ishod trebala da ima vanparnica, koju je pokrenula podnositeljka ustavne žalbe.

14. Sagledavajući sprovedeni vanparnični parnični postupak kao cjelinu, Ustavni sud ocjenjuje da je u konkretnom slučaju, osporenim rješenjem Vrhovnog suda, došlo do povrede prava na pravično suđenje, u dijelu koji se odnosi na pravo podnositeljke na obrazloženu sudska odluku i načelo pravne sigurnosti.

15. Budući da je utvrđena povreda iz člana 32. Ustava i člana 6. stav 1. Evropske konvencije, Ustavni sud nije razmatrao eventualne povrede ostalih ustavnih prava, na koja se ukazuje ustavnom žalbom.

Na osnovu iznijetih razloga, odlučeno je kao u izreci.

III Odluka o objavljivanju ove odluke zasnovana je na odredbi člana 151. stav 2. Ustava i odredbi člana 51. stav 2. Zakona o Ustavnom sudu.

U-III br. 2008/18

Podgorica, 19. april 2019. godine

Predsjednica Vijeća,
Desanka Lopičić, s.r.

Na osnovu člana 11 tačka 18, člana 14 stav 1 tačka 6, čl. 62, 63, 64, 65 i 66 Zakona o elektronskim komunikacijama ("Službeni list Crne Gore" broj: 40/13, 56/13 i 2/17), a u vezi sa tačkom 3 Odluke o relevantnim tržištima usluga ("Službeni list Crne Gore" broj: 02/17), po pribavljenom mišljenju Uprave za zaštitu konkurencije broj: 02/378/2-19, a nakon sprovedenog konsultativnog procesa, Savjet Agencije za elektronske komunikacije i poštansku djelatnost, na sjednici održanoj 28.05.2019 godine, donosi

ODLUKU
O RELEVANTNIM TRŽIŠTIMA USLUGA KOJA SU PREDMET PROVJERE
ISPUNJENOSTI TESTA TRI KRITERIJUMA SA CILJEM DOKAZIVANJA
OPRAVDANOSTI DALJE PRIMJENE PRETHODNE REGULACIJE

1. Za relevantna tržišta usluga, na kojima će Agencija za elektronske komunikacije i poštansku djelatnost provjeriti ispunjenost Testa tri kriterijuma, određuju se:

1) Maloprodajno tržište pristupa javnoj telefonskoj mreži na fiksnoj lokaciji, za fizička i pravna lica;

2) Maloprodajno tržište javno dostupne usluge lokalnih i međumjesnih poziva za pravna i fizička lica, koja se pruža na fiksnoj lokaciji;

3) Maloprodajno tržište javno dostupne usluge međunarodnih poziva za pravna i fizička lica, koja se pruža na fiksnoj lokaciji,

4) Veleprodajno tržište poziva koji potiču (originiraju) iz javne fiksne telefonske mreže;

5) Veleprodajno tržište pristupa i započinjanja (originacije) poziva iz javnih mobilnih telefonskih mreža;

2. Na relevantnim tržištima iz tačke 1. ispitaće se istovremena ispunjenost sledećih kriterijuma (Test tri kriterijuma):

- postojanje snažnih i trajnih barijera za ulazak na tržište, strukturne, pravne i regulatorne prirode;

- struktura tržišta ne pokazuje tendencije razvoja efikasne tržišne konkurencije u odgovarajućem vremenskom periodu, ne dužem od tri godine;

- primjena propisa kojima se uređuje zaštita konkurencije ne obezbjeđuje efikasno otklanjanje nedostataka na tržištu.

3. Ova Odluka stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore"

Obrazloženje

Agencija je Odlukom o relevantnim tržištima ("Sl.list Crne Gore", broj 2/2017) utvrdila četiri relevantna tržišta usluga koja su podložna prethodnoj regulaciji, s obzirom da su na istim istovremeno zadovoljeni svi uslovi iz Testa tri kriterijuma. Relevantna tržišta su sledeća:

1. Veleprodajno tržište završavanja (terminacije) poziva u sopstvenoj javnoj telefonskoj mreži koja se pružaju na fiksnoj lokaciji

2. Veleprodajno tržište završavanje (terminacije) poziva u sopstvenoj mobilnoj telefonskoj mreži

3 a) Veleprodajni lokalni pristup koji se pruža na fiksnoj lokaciji

b) Veleprodajni središnji pristup koji se pruža na fiksnoj lokaciji za proizvode za masovno tržište

4. Veleprodajni visokokvalitetni pristup koji se pruža na fiksnoj lokaciji

Listom tržišta pomenute Odluke transponovano je pet od sedam relevantnih tržišta koja su bila na listi ranije Odluke Agencije o relevantnim tržištima i relevantnom geografskom tržištu ("Službeni list Crne Gore" broj 29/09). Lista tržišta ranije Odluke je sadržala:

1. Tržište pristupa javnoj telefonskoj mreži na fiksnoj lokaciji za fizička i pravna lica - maloprodajni nivo;
2. Tržište poziva koji potiču iz javne telefonske mreže i koji se pružaju na fiksnoj lokaciji - veleprodajni nivo;
3. Tržište poziva koji završavaju u individualnim javnim telefonskim mrežama i koji se pružaju na fiksnoj lokaciji - veleprodajni nivo;
4. Tržište pristupa infrastrukturi mreže na nivou veleprodaje (uključujući zajednički ili potpuno razvezani pristup na utvrđenoj lokaciji) - veleprodajni nivo;
5. Tržište širokopojasnog pristupa - veleprodajni nivo;
6. Terminalni ili zaključni segmenti iznajmljenih linija, bez obzira na tehnologiju korišćenu da se obezbijedi zakupljeni ili dodijeljeni kapacitet - veleprodajni nivo;
7. Tržište poziva koji završavaju u individualnim mobilnim mrežama - veleprodajni nivo.

Agencija je preostala dva tržišta koja nijesu obuhvaćena Odlukom Agencije o relevantnim tržištima ("Sl. list Crne Gore", broj 2/2017) na kojima je ranijim analizama dokazano odsustvo efikasne konkurencije uvrstila u listu tržišta Predloga ove Odluke kao tržište (1) Maloprodajno tržište pristupa javnoj telefonskoj mreži na fiksnoj lokaciji za fizička i pravna lica i tržište (4) Veleprodajno tržište poziva koji potiču (originiraju) iz javne telefonske mreže i koji se pružaju na fiksnoj lokaciji.

Nadalje, na osnovu Odluke o relevantnim tržištima usluga koja su predmet provjere ispunjenosti testa tri kriterijuma ("Službeni list Crne Gore" broj 19/11) Agencija je sprovođila testove tri kriterijuma na sledećim relevantnim tržištima:

1. Maloprodajno tržište javno dostupnih usluga lokalnih i međumjesnih poziva za pravna i fizička lica koji se pružaju na fiksnoj lokaciji,
2. Maloprodajno tržište javno dostupnih usluga međunarodnih poziva za pravna i fizička lica koji se pružaju na fiksnoj lokaciji,
3. Veleprodajno tržište trunk segmenata iznajmljenih linija,
4. Veleprodajno tržište pristupa i započinjanja (originacije) poziva iz javnih mobilnih telefonskih mreža,
5. Veleprodajno tržište prenosa i emisije radio difuznih signala.

Osim u slučaju Veleprodajnog tržišta prenosa i emisije radio difuznih signala, Agencija je na ostalim relevantnim tržištima utvrdila da su istovremeno zadovoljena sva tri kriterijuma Testa i da su samim tim relevantna tržišta podložna prethodnoj regulaciji.

Kako je Veleprodajno tržište trunk segmenata iznajmljenih linija sastavni dio tržišta Veleprodajnog visokokvalitetnog pristupa koji se pruža na fiksnoj lokaciji sa liste tržišta najnovije Odluke Agencije o relevantnim tržištima, Agencija je preostala tri tržišta na kojima je ranije sprovedenim analizama dokazano odsustvo konkurencije uvrstila kao tržišta u Predlogu ove Odluke i to : (2) Maloprodajno tržište javno dostupnih usluga lokalnih i međumjesnih poziva za pravna i fizička lica koji se pružaju na fiksnoj lokaciji, (3) Maloprodajno tržište javno dostupnih usluga međunarodnih poziva za pravna i fizička lica koji se pružaju na fiksnoj lokaciji i (5) Veleprodajno tržište pristupa i započinjanja (originacije) poziva iz javnih mobilnih telefonskih mreža.

S tim u vezi, Agencija je napravila Predlog Odluke sa listom od pet relevantnih tržišta usluga na kojima su ranije sprovedenim analizama utvđivani operator isa značajnom tržišnom snagom i propisivane regulatorne obaveze.

Tačkom 1. Ove Odluke obuhvaćena su relevantna tržišta koja nisu na listi tržišta Odluke o relevantnim tržištima (Službeni list Crne Gore, broj 2/2017) te je na istima neophodno provjeriti ispunjenost uslova iz Testa tri kriterijuma kao preduslova za sprovođenje postupka analize i dokazivanja opravdanosti prethodne regulacije.

Shodno tački 2. ove Odluke, Agencija će na pomenutim relevantnim tržištima primijeniti Test tri kumulativna kriterijuma, koji se odnosi na utvrđivanje da:

- postoje snažne i trajne barijere za ulazak na tržište, strukturne, pravne i regulatorne prirode;

- struktura tržišta ne pokazuje tendencije razvoja efikasne tržišne konkurencije u odgovarajućem vremenskom periodu, ne dužem od tri godine;

- primjena propisa kojima se uređuje zaštita konkurencije ne obezbjeđuje efikasno otklanjanje nedostataka na tržištu.

Agencija je u skladu sa članom 33 stav 4 ZEK-a („Sl.list CG” broj: 40/13) i uputstvom o vodjenju otvorenog konsultativnog procesa u sektoru elektronskih komunikacija (broj 0901-4834/1) od 03.10.2013.godine otvorila proces Javnih konsultacija na Nacrt Odluke i pozvala sve zainteresovane strane da daju svoje primjedbe i sugestije. Operatori nijesu imali primjedbe i sugestije na Nacrt Odluke. Agencija za zaštitu konkurencije je dostavila Mišljenje broj 02-378/2 kojim je iskazala saglasnost na predloženi tekst Odluke. Nakon javnog konsultativnog procesa Agencija donosi Odluku.

Ova Odluka će se objaviti u Službenom listu Crne Gore, odmah nakon usvajanja iste.

Broj: 0102-2987/2

Podgorica, 28.05.2019. godine

Predsjednik Savjeta
Branko Kovijanić, s.r.

Na osnovu člana 23, a u vezi sa članom 9 stav 1 Zakona o državnim nagradama („Službeni list CG", broj 17/19), Vlada Crne Gore, na sjednici od 23. maja 2019. godine, donijela je

R J E Š E N J E
O RAZRJEŠENJU ČLANA MEĐUNARODNOG ŽIRIJA ZA DODJELU
NJEGOŠEVE NAGRADE

1. Razrješava se dužnosti člana međunarodnog Žirija za dodjelu Njegoševe nagrade, prije isteka mandata, Jovica Aćin, Srbija, zbog podnošenja ostavke.
2. Ovo rješenje objaviće se u „Službenom listu Crne Gore".

Broj: 07-2002/3

Podgorica, 23. maja 2019. godine

Vlada Crne Gore
Predsjednik,
Duško Marković, s.r.

Na osnovu člana 23, a u vezi sa članom 9 stav 2 i članom 50 Zakona o državnim nagradama („Službeni list CG“, broj 17/19), Vlada Crne Gore, na sjednici od 23. maja 2019. godine, donijela je

R J E Š E N J E
O IMENOVANJU ČLANA MEĐUNARODNOG ŽIRIJA ZA DODJELU NJEGOŠEVE
NAGRADE

1. Za člana međunarodnog Žirija za dodjelu Njegoševe nagrade, koji je imenovan rješenjem Vlade Crne Gore od 7. februara 2017. godine, imenuje se prof. dr Gojko Tešić, Srbija, do isteka mandata ovog žirija.

2. Ovo rješenje objaviće se u „Službenom listu Crne Gore“.

Broj: 07-2002/4

Podgorica, 23. maja 2019. godine

Vlada Crne Gore
Predsjednik,
Duško Marković, s.r.

Na osnovu člana 46 stav 4 Zakona o vanjskim poslovima („Službeni list CG", broj 70/17),
Vlada Crne Gore, na sjednici od 23. maja 2019. godine, donijela je

R J E Š E N J E
O OPOZIVU GENERALNOG KONZULA U
GENERALNOM KONZULATU CRNE GORE U
REPUBLICI SRBIJI

1. Opoziva se Miodrag Kankaraš sa dužnosti generalnog konzula u Generalnom konzulatu Crne Gore u Republici Srbiji, sa sjedištem u Sremskim Karlovcima, zbog isteka mandata.
2. Ovo rješenje objaviće se u „Službenom listu Crne Gore".

Broj: 07-2008/3

Podgorica, 23. maja 2019. godine

Vlada Crne Gore
Predsjednik,
Duško Marković, s.r.